

Arrest

nr. 100 602 van 8 april 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 december 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 maart 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. BUYTAERT, die loco advocaat J. HELSEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. HUYGHE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 2 december 2006 het Rijk binnen en diende op 1 december 2011 een tweede asielaanvraag in. Op 29 november 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Batibo origine te zijn afkomstig te zijn van Atuakom, Bamenda. U groeide op in Bamenda en u bent sinds 2000 lid van de Anglofone afscheidsbeweging Southern Cameroons National Council (SCNC). U kende problemen omwille van uw politieke activiteiten en u hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 1 december 2006. U hebt op 2 december 2006 in België asiel gevraagd. Uw asielaanvraag werd op 4 januari 2007 door de Dienst Vreemdelingenzaken kennelijk ongegrond verklaard en u ontving een beslissing tot weigering van verblijf met het bevel om het grondgebied te verlaten. U tekende beroep aan bij het Commissariaat-generaal die op 23 maart 2007 een bevestigende beslissing van weigering van verblijf nam op basis van bedrieglijke verklaringen. U tekende beroep tot schorsing en nietigverklaring aan bij de Raad van State, die op 28 september 2010 uw beroep verworpen heeft.

U vroeg op 1 december 2011 een tweede maal asiel aan in België. U verklaart niet te zijn teruggekeerd naar Kameroen. U vreest bij een terugkeer naar Kameroen te zullen worden vervolgd omwille van uw politieke activiteiten. U legt ter ondersteuning van uw tweede asielaanvraag volgende documenten neer: twee brieven van het psychiatrische centrum Bethanie, een brief van het parket van Antwerpen en twee vonnissen van het vrederecht in verband met uw opname in het psychiatrische centrum, een brief met betrekking tot uw aanvraag 9ter bij de Dienst Vreemdelingenzaken, een brief van het Rode Kruis, een attest van inschrijving aan het volwassenonderwijs, een antwoord van 10 Downing Street en meerdere emails naar verschillende overheden en andere instanties.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

Er dient te worden opgemerkt dat uit het administratieve dossier blijkt dat u uw tweede asielaanvraag baseert op dezelfde elementen reeds aangehaald in uw eerste asielaanvraag. U stelt dat u bij een terugkeer naar Kameroen vervolging vreest omwille van uw politieke activiteiten (zie gehoor CGVS, p.5). Deze motieven werden reeds aangehaald in uw eerste asielaanvraag. Uw eerste asielaanvraag werd bedrieglijk verklaard, enerzijds omwille van het feit dat u uw politieke activiteiten niet aannemelijk had gemaakt, maar ook omwille van de incoherentie tussen uw verklaringen voor de Dienst Vreemdelingenzaken en voor het Commissariaat-generaal. Aldus kunnen dezelfde motieven aangehaald in uw tweede asielaanvraag niet meer in overweging dienen te worden genomen, aangezien de Commissaris-generaal zich hierover al heeft uitgesproken en uw beroep bij de Raad van State werd verworpen.

Het Commissariaat-generaal kan zich er toe beperken om in uw geval enkel en alleen de door u aangebrachte nieuwe feiten en elementen te onderzoeken, weliswaar in het licht van alle in het dossier aanwezige elementen. Met betrekking tot uw tweede asielaanvraag dient te worden opgemerkt dat u geen nieuwe objectieve elementen aanbrengt die de geloofwaardigheid van uw eerste asielaanvraag zouden kunnen herstellen. U verklaart geen documenten van Kameroen te kunnen neerleggen (zie gehoor CGVS, p.3). U verwijst naar uw buitenlandse contacten en u stelt in direct contact te staan met de president van Kameroen, zonder dat u enig concreet element ter ondersteuning van uw beweerde vrees bij terugkeer neerlegt. U verklaart dat u niet kan terugkeren omdat uw broer in onenigheid leeft met de president (zie gehoor CGVS, p.5). U was in het bezit van politieke documenten en u vreest naar de gevangenis te worden gestuurd bij een terugkeer naar uw land van herkomst (zie gehoor CGVS, p.5). Deze verklaringen zijn gebaseerd op veronderstellingen en vermoedens van uwentwege waarvoor u verder geen enkel concrete, objectieve aanwijzing heeft die uw beweerde vrees zouden kunnen staven.

Verder geeft u aan dat u aan uw toekomst denkt en dat u medicatie nodig heeft en u vraagt zich af hoe u kan verder leven (zie gehoor CGVS, p.5). Uit uw administratieve dossier blijkt dat u medisch opgevolgd wordt en uw aanvraag 9ter bij de Dienst Vreemdelingenzaken ontvankelijk werd verklaard. Er dient te worden gesteld dat er begrip kan worden opgebracht voor uw medische situatie en de door u tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal aangehaalde moeilijkheden (zie gehoor CGVS, p.2, p.4). Echter de door u neergelegde documenten voor uw tweede asielaanvraag betreffen uw medische situatie (zie informatie blauwe map) en bevatten geen elementen die de hierboven opgesomde motieven wijzigen. Immers, er dient te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de

Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS, omdat er tijdens het gehoor op het CGVS onvoldoende rekening werd gehouden met zijn psychische problemen.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. Verzoeker diende een tweede asielaanvraag in. De eerste asielaanvraag werd afgewezen omdat verzoekers kennis over de SCNC onvoldoende is om politieke motieven te ondersteunen. Verzoekers arrestatie op veertien jaar om politieke redenen is dan ook ongeloofwaardig, te meer nu hij hierover onverzoenbare verklaringen aflegde en hij na zijn beweerdelijke vrijlating in 2001 tot zijn vertrek uit Kameroen geen problemen meer ondervond. Ten slotte waren verzoekers verklaringen over de arrestatie van SCNC-leden niet objectief gegrond.

Verzoeker steunt zijn tweede asielaanvraag op dezelfde elementen als zijn eerste asielaanvraag *"Ik kan niet terug naar Kameroen. Er zijn nog veel protesten en problemen. De Engelstaligen worden nog steeds onderdrukt"; "Mensen van SCNC werden opgepakt en na martelingen hebben zij mijn naam doorgegeven aan de autoriteiten. Ik ben lid van SCNC"*. Verzoeker wijst er ook op dat hij in België *"door de politie opgepakt werd"* en *"opgesloten werd in een Psychiatrisch Ziekenhuis"*. Hij legt ter adstructie van zijn tweede asielaanvraag tal van documenten neer, enerzijds over zijn opname in de psychiatrie (Brieven van het Psychiatrisch centrum, Beslissing van het Vredegerecht) en anderzijds fotokopieën van verzoekers email-correspondentie met allerhande publieke instellingen en met het Witte Huis, 10 Downingstreet, de NASA, het Koninklijk paleis.

3.2. Verzoeker voert aan dat hij *"ernstige psychische problemen"* heeft, en wijst op het bestaan bij het CGVS van een *"aparte procedure voor personen met psychische problemen"*. Verzoeker licht toe dat deze *"procedure voorziet een extra cliëntgerichte benadering"*, de *"dossierbehandelaar volgt het ritme van de kandidaat-vluchteling"* en *"Bijzonder aan deze procedure is dat de beslissing slechts in overleg genomen wordt met de behandelende geneesheer, de expertpsycholoog van het CGVS, de dossierbehandelaars van CGVS en DVZ, de sociaal assistent van het opvangcentrum of LOI en eventueel andere mensen die betrokken zijn. Daarenboven kan, als de asielaanvraag wordt afgewezen, een humanitaire clause worden ingevoerd. Al deze mogelijkheden en follow up heeft verzoeker niet ontvangen, hoewel hij uitermate resorteert onder de definitie van dergelijke verzoekers. Als zodanig dient de beslissing te worden vernietigd, om aan verzoeker de mogelijkheid te bieden de rechten te genieten die mensen van zijn kaliber wordt toegekend"*.

3.3. Het staat niet ter discussie dat verzoeker thans te kampen heeft met ernstige psychiatrische klachten die tot herhaalde internering heeft geleid. Indien uit de lezing van verzoekers CGVS-gehoor uit

de eerste asielaanvraag kan blijken dat verzoeker zich toen nog goed en helder kon uitdrukken en zelfs kon vasthouden aan zijn -verzonnen- asielrelaas, dan is dit na zes jaar verblijf in België niet langer het geval. Echter in tegenstelling tot wat het verzoekschrift beweert, werd tijdens het CGVS-gehoor duidelijk rekening gehouden met verzoekers psychologische problemen. Zo kan uit de lezing van het gehoor blijken dat verzoeker de kans kreeg zich uit te drukken zonder dat hij werd gestoord. Er werd evenmin gereageerd op sommige absurde verklaringen, maar er werd zo goed mogelijk getracht verzoeker te herinneren aan de vragen over eventuele documenten uit Kameroen, het contact met familie en de redenen waarom hij niet kan terugkeren naar Kameroen. Verzoeker werd neutraal benaderd zonder in te gaan op de waanbeelden of deze te ontkennen. Ter terechtzitting legt verweerder een rapport neer van de Psy-Cel van het CGVS van 4 oktober 2012 dat verkeerdelijk niet gefotokopieerd werd in het administratief dossier. Uit dit rapport blijkt dat vooraf aan het CGVS-gehoor overleg werd gepleegd met de psycholoog van het CGVS die op haar beurt heeft nagevraagd over de mogelijkheid om verzoeker te horen bij de personen die verzoeker omringen. Hierbij werd vastgesteld –zoals overigens ook uit het CGVS-gehoor blijkt – dat verzoeker zich zelfstandig kon verplaatsen voor het gehoor, zijn actuele toestand gestabiliseerd was, er zich geen ernstige incidenten van agressief gedrag meer voordeden en verzoeker medicamenteus is opgevolgd. Verzoeker werd tijdens het verhoor bijgestaan door zijn advocaat. Dat het CGVS aldus onzorgvuldig heeft gehandeld of het gehoor niet aangepast heeft aan verzoekers ziektebeeld, kan aldus niet gevolgd worden.

4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een latere asielaanvraag rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een eerdere asielaanvraag zijn afgelegd. De bevoegdheid van de Raad is beperkt tot de beoordeling van de in de huidige asielaanvraag aangehaalde nieuwe elementen en de mogelijke gevolgen hiervan bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst.

4.1. Uit het gehoor kan blijken dat verzoeker voor zijn komst in 2006 naar België mogelijk in Duitsland heeft verbleven. Verzoekers contact met de realiteit is gaandeweg ernstig verstoord geraakt. Hij voelt zich gediscrimineerd omwille van zijn huidskleur, misbruikt door blanke vrouwen, homoseksuelen enz. Verzoeker bleef in België in een kwetsbare situatie nadat hij werd afgewezen als asielzoeker. Hij weigerde terug te keren naar Kameroen en stelt dat zijn familie hem niet wenst te komen halen uit schrik hun job te verliezen in Kameroen. Verzoeker brengt echter geen nieuwe elementen aan. Hij herhaalt de discriminatie van de Engelstalige Kameroeners door de Franstalige gemeenschap van zijn land en zijn lidmaatschap van het SCNC. Daargelaten dat dit lidmaatschap niet aannemelijk werd geacht, kan niet uit het administratief dossier blijken en wordt door verzoeker ook niet aangetoond dat hij door dit vermeende lidmaatschap dient te vrezen voor vervolging in Kameroen.

4.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4.3. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.4. Overeenkomstig artikel 9 ter, §1 van de vreemdelingenwet is de Raad niet bevoegd om bij de behandeling van een beroep tegen een beslissing van het CGVS inzake asiel en subsidiaire bescherming te oordelen over de vraag of verzoeker aan een ziekte lijdt die een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit, noch over de vraag of hij een reëel risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate verzorging mogelijk is in het land van herkomst. Verzoeker dient zich inzake de beoordeling van zijn medische problemen met de voorgelegde medische attesten te richten tot de geëigende procedure.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht april tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK